

Finansministeren overfor disse Udtalelser, som jeg forstaaer bleve fremsatte paa hele Udvalgets Vegne, er enig i, at — det kunne vi vel godt sige — det ikke lader sig gøre nøje at overholde de i Hypotekbanklovens § 10 indeholdte Bestemmelser om den Overensstemmelse, der skulde være mellem Hypotekbankens Indkøb af Kreditforeningsobligationer og Kreditforeningernes samlede Udlaansmasse. Jeg gør opmærksom paa, at der ogsaa i Loven er brugt Udtrykket „nogenlunde“. Det giver Plads for en lille Smule Spillerum. Dernæst gør jeg opmærksom paa, at naar Finansministeren nu ogsaa er enig i, at det vil være rigtigt, ikke i højere Grad end højst nødvendigt at købe Papirer, der staa over pari, hvis Rente altsaa er saa høj, at de kunne noteres til over pari, kan det blive endnu vanskeligere at holde dette Forhold. Kreditforeningerne ere nemlig, som ogsaa den ærede Ordfører gjorde opmærksom paa, nødte til i nogen Grad at rette sig efter det Krav, der kommer, om at faa Papirer med høj Rente, og som Følge deraf kan der i de af Kreditforeningerne udstedte Obligationer være et saadant Forhold mellem de $4\frac{1}{2}$ pCt. til over pari noterede Obligationer og de til lavere Kurs noterede, at det ikke vil være muligt at opfylde Lovens strenge Fordring om at købe i nogenlunde lige Forhold, naar man samtidig skal tage Hensyn til saa vidt muligt at undgaa at købe dem, der staa over pari. Ogsaa dette viser, at Ordet „nogenlunde“ maa tages, om jeg saa maa sige, ret elastisk og give Plads for en ikke ringe Margin.

Det er rigtigt, som ogsaa den ærede Ordfører gjorde opmærksom paa, at den i § 15 krævede særlige Opgørelse over Aktiver og Passiver ikke foreligger i Beretningen. Men som det er opgjort baade af Landstingsudvalget og ogsaa af det Udvalg, paa hvis Vegne den ærede Ordfører taler, viser en saadan Opgørelse, at Bankens Status er ualmindelig god. Naturligvis kan det variere noget, for saa vidt som Kreditforeningsobligationernes Kurs kan være noget forskellig ved de forskellige Regnskabsaars Udløb, men i Virkeligheden influerer det ikke paa Hypotekbankens Status, under Forudsætning af, at dens Virksomhed bliver fortsat. Saa skal nemlig Kreditforeningsobligationerne ikke sælges, men først Tid efter anden indfries ved Udtrækning, og saa faar Hypotekbanken pari for dem. Selv om altsaa en Opgørelse, fordi der paa Opgørelsesdagen er lav Kurs, maa vise en mindre gunstig Sta-

tus, end der er paavist for Udvalget, betyder dette dog ikke, at Hypotekbankens Stilling er mindre god, fordi, som sagt, Obligationerne ikke skulle realiseres, men blive liggende og først efterhaanden indbetales til pari, og det var efter min Mening det, man skulde regne med.

Men der synes jo ikke at være nogen Uoverensstemmelse mellem Udvalget og Ministeren eller Hypotekbankens Direktion, og Forslaget er ogsaa enstemmigt indstillet til Godkendelse. Jeg kan paa Finansministerens Vegne bringe Udvalget en Tak for denne enstemmige Indstilling.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Forslaget til Beslutning (se Tillæg B. Sp. 634)

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Udlaan af Stats-Laaneafonden til Udstykning af større Landejendomme og Embedsjorder.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3677).

Sagen sattes under Forhandling.

Brorsen: Det Lovforslag, vi skulle underkaste første Behandling i Dag, er en Revision af den Lov, der blev given i 1905—06. Den daværende Finansminister, Wilhelm Lassen, udtalte ved Forelæggelsen af Lovforslaget, at med dette vilde han gøre et Forsøg paa at realisere en gammel Tanke, en Tanke, der var tænkt af uhyre mange i Tidernes Løb, og hvorom der var talt ved en Mængde Møder rundt omkring i Landet og saa langt tilbage, som inden vi fik Grundloven af 1849. Alene dette, at der er talt saa tidt derom og saa langt tilbage i Tiden, er et Vidnesbyrd om, at man har haft Øjet aabent for, hvilken uhyre Betydning det vilde have, om en hel Del af de større Landejendomme blev udstykket i mindre Brug. Det var paa en Maade ogsaa et Supplement til de Love, vi havde faaet dels i 1899, det er naturligvis Husmandsloven, jeg her tænker paa, og dels ved dennes Revision i 1904. Ved disse Love havde man taget særlig Sigte